

[Finansministeren.]

hvorvidt dette Lovforslag kan gennemføres med en Rente paa 5 eller 4 pCt., eller hvad der skal staa. Men det er ikke derom, det drejer sig, det Spørgsmaal anser jeg i Øjeblikket for at være ude af Verden. Jeg gaar ud fra, at dette Lovforslag overhovedet ikke kan gennemføres; den Maade, man har taget paa det her i Tinget, viser, at man ikke ønsker at gøre Forandringer, og jeg betragter derfor dette Forslags Skæbne som afgjort. Men hvad jeg har peget paa, det er, at man med disse Ændringsforslag opretholder den Tro og den Fiktion, at vort Lands Renteniveau normalt skal ligge ved 5 pCt. Derved — det gentager jeg — modarbejder man de Bestræbelser, der fra anden Side udfoldes for at faa Renteniveauet ned, og dette anser jeg for at være noget af det mest skadelige, økonomisk set, i Øjeblikket.

Ordføreren (Hauch): Jeg fik jo ikke noget Svar paa mit Spørgsmaal. Den højtærede Finansminister antydede noget om 3 pCt. Vil den højtærede Finansminister gaa ud fra 3 pCt. som en normal Rente her i Landet for Tiden, saaledes som Forholdene ligger? Det vil jeg dog betvivle. Men skal vi f. Eks. sige 4 pCt.? Dersom den højtærede Finansminister vil gaa ud fra 4 pCt., saa er der Forhandlingsmuligheder med Hensyn til at komme overens om det foreliggende Forslag, og det er formodentlig det, som den højtærede Finansminister har tænkt paa, da han drog Spørgsmaalet frem; ellers er der jo nemlig ingen Mening i at drage dette Spørgsmaal frem. Derfor spørger jeg: Vil den højtærede Finansminister medvirke til Gennemførelsen af dette Forslag, dersom Maksimumsrenten sættes ned fra 5 til 4 pCt.? Saa skal jeg nemlig tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget paa ny henvises til Behandling i Udvalget.

Finansministeren (Bramsnæs): Den ærede Ordfører for Udvalget (Hauch) misforstaar mig stadig. Den ærede Ordfører synes at mene, at jeg skulde have udtalt mig for, at man kunde sætte 4 pCt. eller noget lignende i Stedet for 5 pCt. og derefter vedtage Lovforslaget i den Skikkelse. Man kommer da vel for øvrigt ogsaa i det Tilfælde til at vælge, om man skal tage det Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side, eller det, som er stillet fra Venstres Side; de to Partier har jo stillet hvert sit. Nej, som jeg sagde før, det er ikke derom, det drejer sig. Jeg be-

trugter disse Ændringsforslag som Udtryk for, at Lovforslaget ikke kan gennemføres, men jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, hvilke Konsekvenser det faar, at man stiller Ændringsforslag af en saadan Art og derved tilkendegiver, hvor man mener Renteniveauet bør ligge. Det er Ansvar for, de to Partier nu krymper sig ved at tage. Jeg har ikke hørt nogen af de ærede Ordførere staa op og sige: Vi mener, at Renten bør ligge ved 5 pCt., vi mener, det bør være den normale Afkastning; det krymper de sig ved, fordi det er saa stort et Ansvar. Men de har ved at stille Ændringsforslagene taget Ansvar; det kan de ikke komme bort fra, medmindre de vil foreslaa Lovforslaget tilbagesendt til Udvalget og derved ændre deres Ændringsforslag; saa kan de komme bort fra, hvad de har været med til at fastslaa, at Renten skal være 5 pCt. Det vilde maaske være ganske klogt, om de gjorde det, som den ærede Ordfører antydede, og stillede saadanne Ændringsforslag, at de ikke derved modvirker Bestræbelserne for at faa Renteniveauet bragt ned her i Landet. Det vilde være klogt at gøre det, men det vil ikke betyde, at Lovforslaget om Formueskatten bliver vedtaget. Der er vel heller ingen af de ærede Ordførere, som tror, at de paa den Maade skulde kunne faa deres Villie sat igennem. Det lader sig ikke gøre. Den Formuegave, her er Tale om, gaar vi ikke med til, selv om man ændrer et Tal i Forslaget. Det Spørgsmaal anser jeg, som sagt, for afgjort. Jeg anser i Virkeligheden Lovforslaget for strandet og strandet paa Modstand i Landstinget. Men jeg har peget paa, at man her har bidraget til at holde Renten oppe ved at stille Ændringsforslag, der forudsætter, at 5 pCt. er den normale Rente. Det beklager jeg i allerhøjeste Grad. Jeg vilde være meget tilfreds, hvis den ærede Ordfører vilde foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalget paa ny, saa at man i alt Fald kunde undgaa dette i de Ændringsforslag, der stilles. Saa bliver der tilbage den politiske Strid om, hvorledes Formueskatten skal være, og den maa vi udkæmpe, som vi nu kan komme af Sted med det. Men at man under denne Kamp for og imod Formueskattegaven til Formueejerne fremsætter saadanne Udtalelser, der kan bruges af enhver Mand og enhver Institution her i Landet, som ønsker at holde Renten oppe, det er det, jeg anser for uheldigt og farligt. Jeg vil derfor meget henstille til den ærede Ordfører, at man, som han antydede, sen-